

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี

Facebook : mssilpakorn

www.ms.su.ac.th

sumsilpakorn

sums.silpakorn

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

“Driving Sustainable Development Goals: Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs”

ปีที่เผยแพร่	7 กรกฎาคม 2566
เผยแพร่และจัดทำโดย	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทร 0-3259-4028 โทรสาร 0-3259-4027 e-mail: mssuconf@gmail.com
แหล่งเผยแพร่	www.ms.su.ac.th
สงวนลิขสิทธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566.-- เพชรบุรี :
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2566.

1142 หน้า.

1. มหาวิทยาลัยศิลปากร -- การประชุม.

I. ชื่อเรื่อง

015.593

ISBN 978-974-641-849-2

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 00089/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2566 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินิตย์ วาณิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแผ้ว	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรรัหิรัญ	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพิงศ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะฉนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา ลีฬหรัตนรักษ์	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภุต สังข์เนย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันทน์ หอมสุต	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัพรณ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัชกร สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิณี มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภิวฒน์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษัธาวิน พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อั้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณิจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชระ จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษภูาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยามณี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พิระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุริชญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภักดิ์ คลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุตา ภูสว่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจพงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชิษณุพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ์ ยาวิไชย จารึกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรน์วัช สุขวิลัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไทวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีสินนันท	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา ทรุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินธ์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูชิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98.	อาจารย์ ดร.รักชนก โสภภาพิศ	กรรมการ
99.	อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100.	อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101.	อาจารย์ ดร.วัชรระ เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102.	อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103.	อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104.	อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105.	อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106.	เภสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107.	ดร.จิรภิญญา สันนิปางกูร	กรรมการ
108.	นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109.	นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจซื้อคอนโดมิเนียมตามแนวรถไฟฟ้าสีน้ำเงิน บางซื่อ - ท่าพระ เพื่ออยู่อาศัยและการลงทุนในอนาคต กนกวรรณ เบิกบาน และ ศิระ ศรีโยธิน.....	270
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจรับบริการหลังการขายผ่านแพลตฟอร์มประชุมออนไลน์ซ้ำ: กรณีศึกษาบริษัท ยูโร-โอเรียนเตล เทรดิง จำกัด สุชาติ ศรีเชื้อ และ ณัฐพล พันธุ์ภักดี.....	287
รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนาของวัดไร่ขิง สนั่น เจริญยิ่ง และ พันซ์กร สิมะขจรบุญ.....	302
คุณลักษณะและภาวะผู้นำ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจเพื่อสังคม สุภาวิตา กุลอุปฮาด และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	323
การสำรวจความพึงพอใจของพนักงานที่มีต่อการใช้ข้อมูลจากระบบ Google Drive กรณีศึกษา: พนักงานของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พรชนก เขียวกิตติธนา และ จิตาภา จอเสน.....	340
แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพงานธุรการ กรณีศึกษา: วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล จิตาภา จอเสน และ พรชนก เขียวกิตติธนา	352
ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการห้องประชุมสัมมนาของโรงแรม ระดับ 4 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด - 19 ณัชชา เรียบร้อย และ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	370
การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กาญจนา มั่นแนบ และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	384
การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยใช้ CIPPI Model วัฒนาภรณ์ โยธจักร และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	396
การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบพาณิชย์และไม่ใช่พาณิชย์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ชญทกร อินทสระ นพพล อรุณรัตน์, มณฑิรา ยุติธรรม,และ สุกัญญา เสรีนันทชัย.....	410

การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

PERCEPTION OF ATTRACTION CHARACTERISTICS AND SATISFACTION OF TOURISTS VISITING KUI BURI
NATIONAL PARK, PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE

กาญจนา มั่นแนบ¹ และ ธนภฤต สังข์เฉย²

บทคัดย่อ

อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเพื่อชมสัตว์ป่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและศึกษาอิทธิพลของการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่มาเยือนรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและการให้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการมาเยือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยครั้งนี้ทางผู้บริหารอุทยานแห่งชาติกุยบุรีสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาด้านการจัดการสภาพแวดล้อมและคุณภาพการให้บริการในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ : อุทยานแห่งชาติกุยบุรี, การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยว, ความพึงพอใจ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

Kui Buri National Park is an attraction famous for wildlife tourism. The purpose of this research was to study the perception of attraction characteristics and satisfaction of tourists visiting Kui Buri National Park and to study the influence of perception of attraction characteristics on tourist satisfaction. Collected data from a sample group of 400 Thai tourists visiting Kui Buri National Park. Data were analyzed using percentage statistics, mean values, and multiple regression analysis. The results showed that tourists who visited perceived the 5 attraction characteristics, namely attraction; staff and access; facilities; information; and environment as a high average level. Environmental perception of tourist attractions and perception of information positively influence visit satisfaction at the statistically significant level of 0.05 The results of this research, the administrators of Kui Buri National Park to improve and develop environmental management and services in the future.

Keywords: KUI BURI NATIONAL PARK, PERCEPTION OF ATTRACTION CHARACTERISTICS, SATISFACTION

1. บทนำ

การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ (National Park) ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื่องจากอุทยานแห่งชาติแต่ละพื้นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและความโดดเด่น อุทยานแห่งชาติบางแห่งนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางเพื่อมาชมความงามของพรรณพืชที่หายากที่อยู่ในระบบนิเวศธรรมชาติ ขณะที่บางแห่งนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางเพื่อมาชมชีวิตและความเป็นอยู่รวมทั้งการออกหากินตามระบบนิเวศที่เป็นธรรมชาติของสัตว์ป่า หรือบางแห่งเป็นสถานที่สำหรับนักดูนก ที่ผ่านมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมาก และการท่องเที่ยวยังช่วยในการอนุรักษ์ คุ้มครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืชไปพร้อมกัน ขณะเดียวกันความสวยงามและความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติช่วยให้นักท่องเที่ยวได้ผ่อนคลายใจ คลายความเครียด สร้างประสบการณ์เรียนรู้สิ่งใหม่ที่ช่วยเพิ่มพลังชีวิต รวมทั้งช่วยฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวในกลุ่มครอบครัวซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ขณะที่ผู้ทรงอิทธิพลในโซเชียลด้านการท่องเที่ยว (influencer) ต่างเข้ามามีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ประกอบกับผู้ที่มีโอกาสไปเยือนอุทยานแห่งชาติมาแล้วได้ถ่ายทอดความประทับใจ ความสวยงามตามธรรมชาติ ความสุขจากการที่ได้ไปสัมผัสบรรยากาศผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้ในปัจจุบันการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มมากขึ้น ทั้งอุทยานแห่งชาติทางบกและอุทยานแห่งชาติทางทะเล

อุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่อันกว้างใหญ่ มีทิวทัศน์ที่สวยงามเหมาะสำหรับการให้นักท่องเที่ยวไปพักผ่อน และยังมีสิ่งที่น่าสนใจให้ศึกษาเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นพรรณพืชหลากหลายชนิด สัตว์ป่าหายาก ปรัชญาการอนุรักษ์ทางธรรมชาติ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม โดยอุทยานแห่งชาติมีการบริหารจัดการโดยภาครัฐ พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างเพียงพอที่จะสามารถป้องกันการบุกรุกทำลายได้ ปัจจุบันประเทศไทยมีอุทยานแห่งชาติรวมทั้งหมด 156 แห่ง โดย 133 แห่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาและยังมีอีก 23 แห่งเป็นพื้นที่กำลังเตรียมการ (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2566)

การท่องเที่ยวเพื่อชมสัตว์ป่าในอุทยานแห่งชาติถือเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยปกติแล้วการท่องเที่ยวเพื่อชมสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าชมตามกฎระเบียบที่กำหนดโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช รวมถึงกฎระเบียบของแต่ละพื้นที่เพื่อมิให้เป็นการรบกวนวิถีชีวิตตามธรรมชาติของสัตว์ป่าและเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเอง การท่องเที่ยวสัตว์ป่าจึงเป็นการเข้าชมหรือเฝ้าสังเกตการณ์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตตามธรรมชาติ โดยเฉพาะบางอุทยานแห่งชาตินั้นเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและหากินของสัตว์ป่าหายาก การพบเจอนับว่าเป็นโอกาสที่หาได้ยากยิ่ง โดยทั่วไปกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมเมื่อมาท่องเที่ยวสัตว์ป่ามักจะเป็นการเก็บภาพถ่ายหรือภาพเคลื่อนไหว ซึ่งในประเทศไทยกิจกรรมการท่องเที่ยวชมสัตว์ป่าที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบเจอสัตว์ป่ามีอยู่ด้วยกัน 3 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาแผงม้า จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่ดังกล่าวมักจะถูกตั้งสมญานามว่าซาฟารีเมืองไทย

อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อชมสัตว์ป่าที่มีชื่อเสียง นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบเจอสัตว์ป่าได้ตามจุดต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติจัดไว้ เช่น จุดชมโขลงช้างป่า จุดชมฝูงกระทิงป่าและวัวแดงป่า สัตว์ป่าในพื้นที่ล้วนเป็นสัตว์ป่าที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ อาศัยและออกหากินตามธรรมชาติ ด้วยความตื่นตาตื่นใจในการได้เห็นช้างป่า กระทิงป่า ออกหากินตามธรรมชาติแล้วสองข้างทางยังมีความหลากหลายของพืชพรรณไม้และความสดชื่นตามธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวได้เก็บภาพความประทับใจ และเก็บความทรงจำที่ดี โดยการท่องเที่ยวนั้นต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยาน โดยมีเจ้าหน้าที่อุทยานคอยอำนวยความสะดวกและให้ความรู้ควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมที่มีตามธรรมชาติให้คงอยู่ต่อไปได้ อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 90 ของประเทศไทย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 116 ตอนที่ 20 ก ลงวันที่ 25 มีนาคม 2542 มีขนาดพื้นที่ตามประกาศ 605,625 ไร่ จากสถิติข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2564 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมจำนวน 13,527 คน 17,641 คน 20,746 คน 14,899 คน และ 4,924 คน ตามลำดับ เฉลี่ยปีละ 14,347 คน (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2564)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่พบการวิจัยที่ศึกษาการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี และจากความสำคัญที่กล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาวิจัยได้เล็งเห็นว่าการศึกษาการรับรู้คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นปัจจัยสะท้อนถึงการบริหารจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี สำหรับขอบเขตปัจจัยด้านคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในการวิจัยครั้งนี้วัดจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว การให้บริการของเจ้าหน้าที่อุทยาน สิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยาน ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ของอุทยาน และสภาพแวดล้อมของอุทยาน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้จะป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารอุทยานแห่งชาติกุยบุรีในการนำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวและส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลับมาเยือนเพิ่มมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. วรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 สิ่งดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว (Attraction) สิ่งดึงดูดใจสถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่สามารถดึงดูดหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจหรือความปรารถนาที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวจะมีจุดที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจุดหนึ่งหรือหลายจุด ถ้ามีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหลายจุด แหล่งท่องเที่ยวนั้นจะมีนักท่องเที่ยวและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวหรือความนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันมาก สิ่งดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยวนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้น Middleton (1994) ให้ความเห็นว่าสิ่งดึงดูดใจคือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและเป็นปัจจัยหลักต่อกระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเกิดแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว Henderson (2017) ที่กล่าวว่าสิ่งดึงดูดใจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ดี

3.2 การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Staff and Access) เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการและการเข้าถึงยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นับว่ามีความสำคัญต่อการเลือกตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว งานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อชมสัตว์ พบว่าเจ้าหน้าที่ที่เพียงพอพร้อมทำที่ที่เป็นมิตรและความรู้ที่เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงานของสวนสัตว์เปิดที่จะประสบความสำเร็จ (Sarker, Sayem, Saha, Dhar, & Tusher, 2020) เช่นเดียวกับ Lyngdoh, Mathur, & Sinha (2017) ซึ่งให้ว่าสถานที่ที่เหมาะสมในการเข้าถึงและโอกาสในการท่องเที่ยวจะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาที่ซาฟารีปาร์ค Bhuiyan, Darda, & Hasan (2021) ทำการวิจัยการรับรู้และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวแบบซาฟารีที่ Bangabandhu Sheikh Mujib Safari Park ในบังกลาเทศ พบว่าเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

3.3 สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว (Facilities) นอกจากคุณค่าและความงามของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อรองรับและบริการแก่นักท่องเที่ยวระหว่างการมาเยือนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวและ สะท้อนถึงภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวนั้น Suanmali (2014) กล่าวว่าสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพในแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ตรงกับงานวิจัยของมณฑลเหอหนาน วิริยะพันธุ์ (2562) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ จังหวัดมุกดาหาร พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจมากที่สุดคือสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยาน

3.4 การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว (Information) ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว Rajesh (2013) อภิปรายในงานวิจัยของเขาว่าข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวควรพัฒนาศูนย์ข้อมูลและสื่อประชาสัมพันธ์ที่จำเป็นเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว งานวิจัยของวิวัฒน์ จันทรกึ่งทอง (2558) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติทางบกในภาคใต้ของไทยซึ่งได้กำหนดปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์เป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Bhuiyan, Darda, & Hasan (2021) พบว่าข้อมูลข่าวสารถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลไปยังความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวแบบซาฟารีที่ Bangabandhu Sheikh Mujib Safari Park ในบังกลาเทศ

3.5 สภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว (Environment) สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งย่อมมีสภาพแวดล้อมเป็นส่วนประกอบสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้สนใจและต้องการที่จะมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ทั้งสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ปัจจัยที่มุ่งใจใน

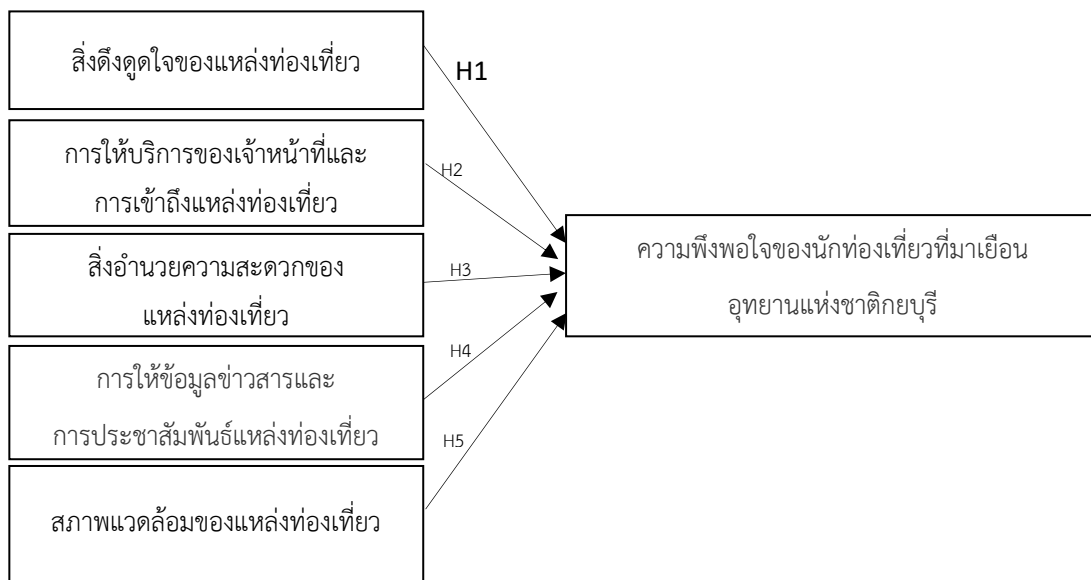
การเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างหนึ่งคือสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพที่สวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว (Qu & Ping, 1999) นอกจากความสวยงามแล้ว สิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวควรสะอาดและไร้มลพิษ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่สนใจในเรื่องของสุขภาพให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ของการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว (Chaisanit et al., 2021)

3.6 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Tourist Satisfaction) มนุษย์จะมีความรู้สึก 2 แบบคือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกคือความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อน และความสุขนี้ก็มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ส่วนความรู้สึกทางลบจะตรงข้ามกัน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ (Shelly, 1975) ความพึงพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นได้อีก การวิจัยครั้งนี้ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบ ความชื่นชอบหรือชื่นชมของนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนซึ่งได้รับอิทธิพลจากการรับรู้คุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ตามที่กล่าวมาแล้ว

3.7 สมมติฐานการวิจัย

คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้ 1) สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว 2) การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3) สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว 4) การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และ 5) สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.8 กรอบแนวความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ผู้วิจัยใช้กฎทั่วไป (General Rule) สำหรับคำนวณขนาดตัวอย่างซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับในการวิเคราะห์พหุตัวแปร (Multivariate Analysis) หลักเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดว่าสัดส่วนของขนาดตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าจะต้องมีจำนวน 10-20 ตัวอย่าง ต่อ 1 พารามิเตอร์ หรือกล่าวได้ว่าขนาดตัวอย่างต้องมีจำนวน 10-20 เท่าของข้อคำถาม (Hair et al., 2010) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ 10 เท่าของค่าพารามิเตอร์ (จำนวนข้อคำถาม 33 ข้อ x 10) จึงได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 330 เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างข้อคำถามเป็นแบบรายการ (Checklist) ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ตอนที่ 2) ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ข้อคำถามเป็นแบบรายการ ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว การพักค้าง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว จำนวนผู้ร่วมเดินทาง กลุ่มเดินทางและพาหนะที่ใช้เดินทาง ตอนที่ 3) การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 5 ข้อคำถามการให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 6 ข้อคำถาม สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 6 ข้อคำถาม การให้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 5 ข้อคำถาม และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 5 ข้อคำถาม และตอนที่ 4) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จำนวน 3 ข้อคำถาม ข้อคำถามตอนที่ 1 ถึง 4 เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่าตามรูปแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ตัวเลือก หรือ 5 ระดับ จากนั้นนำมาจัดแบ่งอันตรภาคชั้นออกเป็น 5 ช่วงชั้น เพื่อบ่งบอกระดับความพึงพอใจของผู้มาเยือนเป็นรายด้านหรือเป็นรายข้อ

4.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรีจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่าค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2566 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1) คือการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และรูปแบบที่ 2) คือการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) โดยสร้างแบบสอบถามใน Google Form จากนั้นจึงขออนุญาตแชร์ลิงค์แบบสอบถามไปยังสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ ได้แก่ Facebook และ Twitter เลือกตัวอย่างแบบเจาะจงกับผู้ที่เคยมาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรีในช่วงระยะเวลา 3 เดือนดังกล่าว (คำถามคัดกรอง) จนกระทั่งผู้วิจัยได้รับได้รับ

แบบสอบถามตอบกลับมาทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Enter

5. ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งแรก จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และไม่พักค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 สำหรับผู้ร่วมเดินทางส่วนใหญ่มีจำนวน 3-6 คน จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 โดยมากเดินทางมากับเพื่อน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางคือรถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน 340 คน คิดเป็นร้อยละ 85 การรับรู้คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวรับรู้ด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.68) รองลงมาคือด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.55) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.51) เช่นเดียวกัน สำหรับด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างรับรู้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) ดังตารางที่ 1 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการมาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรีในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.60)

ตารางที่ 1 ระดับการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี

การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้และความพึงพอใจ
การรับรู้		
สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว (Environment)	4.68	มากที่สุด
สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	4.58	มากที่สุด
สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว (Facilities)	4.55	มากที่สุด
การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Staff and Access)	4.51	มากที่สุด
การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว (Information)	4.19	มาก
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Satisfaction)	4.60	มากที่สุด

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตัวแปรอิสระจะต้องเป็นอิสระต่อกัน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นการป้องกันปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) โดยตัวแปรที่นำมาใช้ พยากรณ์ไม่ควรมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป หากตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป หมายความว่าตัวแปรที่นำมาพยากรณ์ดังกล่าวอาจจะเกือบเป็นตัวแปรเดียวกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์สูงเกินไปหรือไม่ โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกิน 0.80 (สุชาติ ประสิทธิ์ รัฐสินธ์, 2540) ดังนั้น ตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรจึงเป็นไปตามเงื่อนไขการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ กล่าวคือตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จึงสามารถนำมาใช้ร่วมกันพยากรณ์ได้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

Model	Satisfaction				
	B	SE(B)	β	t	Sig.
Constant	0.244	0.117		2.075	0.039
Attraction	0.054	0.045	0.061	1.217	0.224
Staff and Access	0.072	0.051	0.077	1.415	0.158
Facilities	0.102	0.053	0.102	1.928	0.055
Information	0.114	0.021	0.161	5.295	0.000
Environment	0.606	0.053	0.588	11.424	0.000
R	R ²	Adjust R ²	S.E.(est.)	F	Sig.
0.885	0.784	0.781	0.279	285.974	0.000

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบวิธีนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter Regression) พบว่าการรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติกุยบุรี พบว่าตัวแปรทุกตัวมีผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้มี 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ คุณลักษณะด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว และคุณลักษณะด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ที่ $R = 0.885$ และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจในการมเยือนได้ร้อยละ 78.4 ($R^2 = 0.784$) โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.279 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนด กล่าวคือ สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว มีผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ขณะที่ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและการให้ข้อมูลข่าวสารมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน พบว่า 1) สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว 2) การให้บริการของเจ้าหน้าที่และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3) สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว 4) การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และ 5) สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เฉพาะอย่างยิ่งด้านสภาพแวดล้อมและด้านสิ่งดึงดูดใจ เนื่องจากอุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีทรัพยากรธรรมชาติและสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งรวบรวมความหลากหลายของสัตว์ป่าที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย ด้วยความหลากหลายของระบบนิเวศส่งผลให้ประชากรของสัตว์ป่ายังคงอุดมสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุรเทพ โควินทวงศ์ ดรชรณี เอมพันธ์ และอุทิศ ภูอินทร์ (2558) พบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวสัตว์ป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี เช่นเดียวกับงานวิจัยของกิตติพันธ์ ประสิทธิ์ (2562) ที่ระบุตรงกันว่าด้านการคมนาคม สิ่งดึงดูดใจ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญต่อการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ แสดงให้เห็นว่าอุทยานแห่งชาติกุยบุรียังคงมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจ ขณะที่ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้งหมดมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความรู้สึกรักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว แต่ปัจจัยที่สะท้อนถึงคุณลักษณะเด่นของการจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติกุยบุรีที่โดดเด่นคือ การจัดการสภาพแวดล้อมและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของราณี อิศัยกุล และรชพร จันทร์สว่าง (2560) พบว่าอุทยานแห่งชาติกุยบุรีมีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับดีมาก ภายในอุทยานแห่งชาติมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่เพื่อให้ความรู้ รวมทั้ง blog และ facebook ของอุทยานฯ ทั้งนี้ ข้อมูลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชยังระบุว่า อุทยานแห่งชาติกุยบุรีได้รับรางวัลอุทยานแห่งชาติสีเขียว (Green National Parks) เมื่อปี 2562 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินด้านการจัดการพลังงานไฟฟ้า การลดปริมาณขยะ การจัดการความสะอาดและความเป็นระเบียบ การจัดการสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ การส่งเสริมและความร่วมมือกับชุมชน/ภาคีเครือข่ายในพื้นที่ การจัดการศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การจัดการร้านค้าของที่ระลึก การจัดการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

7. ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

1) ผู้บริหารอุทยานแห่งชาติควรนำปัจจัยดังกล่าวไปประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม สิ่งดึงดูดใจและด้านการบริการ

2) ควรจัดทำแนวทางการพัฒนาแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวแบบซาฟารีของประเทศไทย การบังคับใช้มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวแบบซาฟารีอย่างจริงจัง โดยอาจกำหนดพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นโมเดลต้นแบบ เช่น แนวทางการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว แนวทางการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้มีส่วนได้เสียด้านการท่องเที่ยว การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณแหล่งท่องเที่ยว การตลาดและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบซาฟารี

ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัย

- 1) ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกิจกรรมสื่อความหมาย และการนำชมสัตว์ป่า เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี
- 2) ควรมีการจัดทำการศึกษาแบบผสมผสานเพื่อให้ได้ผลการวิจัยหรือข้อมูลเชิงคุณภาพที่สะท้อนปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ทางผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในเชิงลึกต่อไป

รายการอ้างอิง

- กิตติพันธ์ ประสิทธิ์. (2562). การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 22(1): 1-12.
- จตุรเทพ โควินทวงศ์ ดรธรณี เอมพันธ์ และอุทิศ กุญอินทร์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยว สัตว์ป่าในอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย. เรื่องเติมการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 53: สาขาวิทยาศาสตร์, สาขาพันธุวิศวกรรม, สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์, สาขาอุตสาหกรรม เกษตร, สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ. หน้า 1296-1303.
- มณฑิยา วิริยะพันธ์. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติภูผาทึบจังหวัดมุกดาหาร. การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 11. สืบค้นจาก <https://wjst.wu.ac.th/index.php/wuresearch>
- ราณี อีสัยกุล และรชพร จันท์สว่าง. (2560). การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศไทย. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11(1-15).
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์กรมหาชน). (2564). ข้อมูลนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ. สืบค้นจาก https://data.go.th/dataset/dataset-51_01
- สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2566). รายชื่ออุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน. สืบค้นจาก [https:// portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=20031](https://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=20031)
- Bhuiyan, H.A.; Darda, A., Hasan, R., (2021). Tourist perception and satisfaction on safari tourism at Sheikh Mujib Safari Park in Bangladesh. *International Journal of Geoheritage and Parks.*, 9(4):430-440.
- Chaisanit, P., Keawnet, P., Tungpruan, K., & Yodsuwan, C. (2021). Investigating Thai tourist's traveling behavior for hot spring management to promote health tourism in Chiang Rai. *International Journal of Business and Economics*, 13(3):147 - 161.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed.). New York, Pearson
- Henderson, J. C. (2017). Destination development: Trends in Japan's inbound tourism. *International Journal of Tourism Research*, 19(1), 89-98
- Lyngdoh, S., Mathur, V. B., & Sinha, B. C. (2017). Tigers, tourists, and wildlife: Visitor demographics and experience in three Indian Tiger Reserves. *Biodiversity and Conservation*, 26(2187–2204). Middleton, V.T.C. (1994). *Marketing in Travel Tourism*. Oxford: Butterworth Heineman
- Qu, H., & Ping, E. W. Y. (1999). A service performance model of Hong Kong cruise travelers' motivation factors and satisfaction. *Tourism Management*, 20(2): 237-244.
- Rajesh, R. (2013). Impact of tourist perceptions, destination image and tourist satisfaction on destination loyalty: A conceptual model. *PASOS Revista de Turismo y Patrimonio Cultural*, 11(3):67–78
- Suanmali, S. (2014). Factors affecting tourist satisfaction: An empirical study in the northern part of Thailand. *SHS Web of Conferences*, 12, 01027. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20141201027>

Sarker, M. S. R., Sayem, S. M., Saha, M., Dhar, A. R., & Tusher, T. R. (2020). Food security through employment generation in Safari parks of Bangladesh: Empirical study from socio-economic perspectives. *International Journal of Geoheritage and Parks*, 9(3):285–293.

Shelly, Maynard W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowder, Hutchison Press, Inc.

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566